

Hasan Yavuz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.10.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşılmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adın Aşıktır Senin

Bu sabah
Seher yeliyle, sesim sana ulaştığında
Açılmış olmalı bütün kapıların aşkıma
Sevdanın gül bahçesinde
Hayata yeni atılan gonca gibi
Beklemekteyim
Şenden gelen ışığın
Önce gözlerime
Sonra yüreğime kayan pırıltısını

Tüm içtenliğimle ellerinde olmalı
Çiğ tanesinde ıslanmış yapraklarım
Ben böylesi sundukça ömrümü yoluna
Görsem gamzende ki sırrın mucizesini
Çünkü gülmek yakışır sana

Bir gülsen,
Bütün uçurumların ucundan dönerim o an
Tüm mevsimleri sererim ayaklarına
Sen güldüğünde,
Ruhumda kelebekler havalanır
Bir gün olsa da mutluluğumun ömrü
Tek o an için bile
Değer bir ömrü feda etmeye
Çünkü adın aşk' tır senin.
Ve sen,
Sunulmuş bir hayatsın yüreğime..!

Hasan Yavuz

Adın Kalır

Böylemi hüznün verir güneş insana
Ilık bir zehir damarlarımda dolaşan
Acıtarak bütün düşlerimi
Kanatarak hasret yüklü bedenimi
Bir iz bırakır gözlerimde
Silinmez koyu bir leke
Bütün sırların hasır altı edildiği
Karanlık gecelere gebe

Böylemi hüznün verir insana
Yağan yağmurda, hayal edilen toprağın kokusu
Derinden akan bir kaynak gibi
Çoğalır içimde kireç rengi uçurumlar
Dönüş yok mu diye inlerim
Bu beton, bu gökyüzü
Ne kadar uzaktır senden öteye
Yoldaşım oldu taş denilen duvarlar

Böylemi hüznün verir insana
Bir kuş sesi bir çiğ tanesi
Açmamış, baharı özleyen tomurcuklar
Gökkuşağını özler gözlerim
Bekliden renklerin içinde kaybolmak gerek
Kaybolmak mavisinde denizin
Ya da
Yeşil bir örtü gibi saklanmak gözlerinde
Sadece adın kalır her haykırışında
Bütün renklerden geriye..

Hasan Yavuz

Ah Hapishane

Hapishane
Bütün tırnaklarını geçirmiş bedenime
Aç kurt gibi kemirmekte
Demir kapılar
Yabancığımdan da uzak bana
Benim nefesimden beslenip
Hain hain solumakta

Ah demir parmaklıklar
Bizi ayıran beton duvar
Yalnızlığımın tek sebebi
Sessizliğimin de
Bütün insanlara küskünüm
Nedeni yollarında gizli
Havasında suyunda
Her gün adımladığım maltalarında

Ayrılık
Omuzlarımda koca bir yük
Taşı taşıyabilirsen
Sensizlik ölümden beter
Kolay mı be canım
Hadi yaşa, yaşayabilirsen

Hasan Yavuz

Anlasana

Mavi bir deniz gibi
Sarılmışken gözlerim gözlerine
Aşksız kalmışlara inat
Yaslandım sıkıca sana
Sen adımı söyledin
Ben haykırdım seni
Susamış toprak gibiyim
Anlasana..

Hasan Yavuz

Aşk

İnsan gözlerini kapattığında
Soyutlar bütün evreni
Zaman soluksuz bir hayattır
Tükenmek bilmesede durağan
En heyecanlı yerinde takılı kalan
Akrep ve yelkovan gibi
Takılı kalırsın bilinmezliğe
Anlamsızlıklarla titrer bedenini
İşte bu anlarda
Tüm karanlıklara eştir yüreğin

Her şey uzaktır ve yalnızlık kokar
Aklın her zamankinden fazla çalışır
Düşünememek öyle güzel ki aslında dersin
Ama her hareketin düşünmeye sevk eder seni
Ayrılıklar, özlemler kalbinde büyür
Hareketsiz, nefessiz kalakalırsın
Acıların öyle bir sızlatır ki bedenini
Bütün sevdalar yaşanmış ve bitmiş
Elinde hayatın tozu toprağı kalmış gibi
Silkelersin arta kalanlarını

Ama fark ettiğinde aslında gerçeği
Kapatmaya kork gözlerini
Çünkü bütün zaferlerinin bedelidir
İçinde biriktirir umudun renklerini
Anlarsın o an geldiğinde
Zamanın sürekli akıp gittiğini
Hiçbir şey durağan değildir aslında
Karanlıklar küçük bir ışık süzmesiyle azalır
Her adımda yaklaşır bedenim
Çünkü adım "Aşk" tır
Ve ben ayrılıklara gebeyim

Düşünceler aklından kalbine iner
Anlarsın özlemin ne büyük mana taşıdığını
Nefes alışın hızlanır hayata karşı
Acılarını ufak bir esinti alır götürür
İşte böyle anlarda
Sahipsiz akıp gider gözyaşın
Ağlamayı değil, gülmeyi istediğini anlarsın
Tebessümler dudaklarından gözlerine yayılır
Sevdan bütün bedenini kaplayan bir izdir
Her sonbahar dökerken yapraklarını ağaç
Hüzünlenir mi zannedersin?
Oysaki her bahar yenilenir
Sen o taze çiçeklerin kokusunu beklersin

Hiçbir göz yapraklarını dökme diye sevdiğim
Ben bütün mevsimlerde a an bir sevda ekdim yüreğime
Ne zaman ki bir hüzün kaplar bedenini
At ellerinden hayatın yükünü
Ve,
Bir kelebeđi seyreder, bir bebeđi ok ar gibi
 ekincesiz bak gözlerime
 đer biliyorsan bendeki mührün anlamını
Adın yazılıdır, en büyük harflerle
A kın mavisinde..!

Hasan Yavuz

Benimlesin

Sen
Bütün güzelliklerin gözdesi
Gözümün gördüğü her yerde
Senin endamın
Sevda  akıyan ku larda sesin
Işıl ı ıl gülümsüyor bana gözlerin
Bugün
 a layanlar kurudu içimde
 indire sindire emiyor tenim
Ayın  avkında bu yürek
Sen kaynaklı okyanuslarda
Senli hayaller dokuyorum
El ele gönül tezgahında
Ak am
Sinsi sinsi sızıyor
Daha bir derin vuruyor özlemin
Saatler gün dönümünde
Akrep te yelkovan da
On iki'nin kalbinde
Ve benimlesin
 iirle en her mısrada
Konu an dilimdesin
Mektuplardan yayılıp rüzgara karışan sesim
Denizlere selam verip
Da lara teğet geçsin
Ve sen
Büyük bir olasılık penceredesin
Rüzgarı dinleyip hasret i esin
 nce derin bir nefes al
Çünkü beni hissedeceksin...

Hasan Yavuz

Biliyormusun

Bir bakarsın
Altın renkli güneş olur
Çakılıp kalırsın gönlümde,
Gidemezsin..
Yıldızlar düşer avuçlarıma
Gözlerin ellerimde üşür,
Bilemezsin..
Yağmur bakışlarımla ıslanan yalnızlığım
Çocuksu yüzünde saklanır,
Gülemezsin..
İnce belli bardakta, çay olursun soframda
Oturup sıcaklığını paylaşıyorum,
Bilemezsin..

Bir mektup yaprağında saklanan özlemim
Düşer her yaprağa damla damla,
Silemezsin..
Dudaklarıma yaslanan sevdanla
Hayalin dolaşır rüyalarımda
Göremezsin..
Muhabbetler ötüşürken kafesinde
Sevda türküleri söylerim sana,
Duyamazsın..
Umudum çırpınırken odalarda
Saçların dolanır akşamlarıma
Çözemezsin..

Hasan Yavuz

Dilek

Sarı bir yaprak gibi
Bahardan uzak
Ayaklarına serilmeyi beklerken
Ah! O asi rüzgar
Savurdu bedenimi uzaklara
Oysa ben seni dilemiş
Seni özlemiştim
Ve bu kez
Yalnız senin için
Sadece aşkı istemiştim
Altın rengimle ayaklarına kapanıp
Arsız bir dilenci gibi
Sonbahar olmayı dilemiştim

Hasan Yavuz

Gelsen

Tertemiz bir günde
Yıkandı gözbebeklerim
Ziyaret yerinde banklara oturup
Seni günlerce bekledim
Kuş sesleri haberciydi bana
Çıglık çıglığa koşturur gibi
Heyecanla üstümden uçtuklarında
Senden bir haber versin istedim
Seni düşündüm her gün sessizce
Yatağımda uzanıp hayalini izledim
Kaç kez ince belli bardaktan çay içtim
Havayı kokladım
Betonda dolaştım yalınayak
Avluya vuran yaprakları toplayarak
Her kurumuş yaprakta irkildi bedenim
Kahkaha atmayı beklerken
Hiç gülümsemedim
Eksiktim
Her isim okunduğunda
Senin gelmeni diledim
Kapıdan giren her ziyaretçi de
Gözler aradım aynı sana benzeyen
Kapı girişinde kaç sabah doğdu güneş ellerime
Bedenimi soğuk duvarlara yasladım
Gözlerimden akmadı bir tek damla
Ama
Kalbimden taşan okyanusları bir bilsen
Ah bir gelsen,
Mevsimler değişti artık
Kuşlar bile geri döndü bu şehre
Ceza sona yaklaştıkça
Artıyor bende hasretin
Bu kadar insan içinde
Yalnızlık ne kadar acıtır bir bilsen
Rüzgar delirip duvarları dövmeden
Kuşlar mevsimsiz göçmeden
Gözlerim rengini, ellerim sıcaklığını
Yitirmeden,
Bir gelsen...

Hasan Yavuz

Gıyabi Aşk

Ilık bir rüzgar
Meltem esintisi
Denizleri aşp ruhuma dolan
Gözlerimde kaybolup
Yüreğimde son bulan
Düşününce seni
Hücremde bir kelebek havalanır
Uşulca saçlarına konar
Güzelliğine benden eklenir
Yıllandıkça aşk kokan hatıralar
Şen düşen her damlada
Ürkekçe sallanan
Kırılğan bir gonca
Açılmadıkça özlenen
Her çığ damlasında
Bilinmezliklerle beslenen
Öyle ki,
Çözmek seni imkansız deseler
İnanma,
Ben adını işledim ruhuma
Bir bakışım yeter
Çünkü ben
Gözlerimle sevdim seni
Dinledim, öptüm, sarıldım hep gözlerimle
Kelimelerin tükendiği yerde başladı
Bu sihirli yolculuk
Sen bana bir adım atsan
Ben delice koşardım
Sen bir gülümseyen
Çiçekler serilirdi gözlerimde
Zaman tutukluydu
Tutulurdu o an dilimde
Dedim ya bahar gözlüm
Ben gözlerimle sevdim seni
Sen bilmesen de...

Hasan Yavuz

Hasret

Ellerimde bütün bir ömrün yorgunluğu
Akıp geçen zamanı seyrediyorum
Çaresizliğin ipliği boynumda
Ansızın bastıran yağmuru dinliyorum
Neler anlatır insana damlalar
Hangi şehrin toprağından gelmiştir
Böyle bir günün altında
Kim bilir kaç sevgili aşk dilenmiştir
Yalnızlık hiç acıtmamıştı bu kadar
Çünkü yoktun daha önce
Benim üstüme yağmamıştı yağmurlar
Bu yüzden gözyaşımı saklamayı hiç bilmem
Her damlada bu kadar yağmak neden
Saçlarımı ıslak bir güne bırakıp
Gözlerimde ateşten bir zırhla
Yağmur altında tükenmek
Bütün yaşanmışlıkları tek tek silerek
Hasret nedir ki aslında
Çok eskilerde, anlatılmamaktan unutulan
Aşk sözcükleriyle dolu bir masal
Kahramanların bizler olduğu
Mutlu sonların bilmecesi
Hasret
Sensiz geçen gecelerin renksiz senfonisi
Hasret
Yağmurun aşkı ile yanan toprak
Güle sevdalı bülbülün inleyişi
Bir yol ayrımı gibi kesin
Dönülmesi zor çıkmazların sonu
Sevda şarkılarının son nakaratı gibi
Hüzün dolu
Ayrılıkların kesin hükmü
Hasret
Senden bana uzanan bir yol
Sabrın kesişme noktası
Boşlukta akıp giden zaman
Yitirilmiş duyguların toplamı
Ellerimizin birleştiği o an...

Hasan Yavuz

Hücremde

Sen yoksun
Sinop hala kıştan kalma
Soğuk rüzgar üşütüyor tenimi
Beton bahçe buz kalıbı gibi
Güneş çıksa da nfile soğuk
Kanaryamın dilinden anlamıyorum halâ
Yalnızlığımı onunla da paylaşamıyorum
Yıldızlar eskimiş gibi renksiz
Gece nicedir keyif vermiyor
Zaten pencereden de gökyüzü zor gözüküyor

Yoksun
Güneş küskün kalbimden uzak
Gündüz geceden farksız sen olmayınca
Tepenin ardındaki denize
Mehtap vurmuyor sular sakın olsada
Çünkü ay nicedir görünmüyor ortada

Oysa
Yapay göletler kurdum avluya
Yapma çiçekler açtırdım odama
Güneşi indirdim ayı çıkarttım olmuyor
Sen yoksun
Ellerim üşüyor
Ben üşüyorum
Sensiz hiçim ben canım
Sensiz hiç yaşamadım
Ana rahminde bir cenin gibi
Sana geldiğim gün doğacağım..

Hasan Yavuz

Hüzün Denizi

Ne sözler anlatabilir
Şu an sessizliğimi
Ne de mırıldandığım şarkılar
Bahar yağmurlarıyla yıkanırken ellerim
Arkamda bıraktıklarımı özledim
Yüreğimde büyüyen
Boğazımda düğümlenen
Bir şeyler var çözemediğim
Kuşların sesi duyulmuyor buralarda
Haber vermiyor göremediğim ufuklar
Duvarların ardında bekliyorum
Bir çıksam, bir gelsem
Avuçlasam doğayı gülen yüzümle
Yemyeşil çimlere uzanıp
Başım gökyüzünde
Gözlerim kapalı
Güzel günlerimi yeniden hatırlasam
Ilık bir rüzgar esse aniden
Ellerimle yakalasam
Yüreğim de hapsedip yıllarca
Yıllarca içimde saklasam
Bir kereye mahsus olsa acılarım
Bir daha,
Hüzün denizinde hiç yıkanmasam..

Hasan Yavuz

İki Kelime

Bu gün 26 Aralık
Mevsime inat bir güneş
Isıtıyor buz tutmuş bedenleri
Bense Sinop Kalesinde
Yapayalnızım
Tutuklu kaldığım hücremde
Gözlerimde hasretinin nemi
Kulaklarımda o buğulu sesin
Prenses nerelerdesin?
Kalbim yıllanmış bir resim
Kalbim toz tutmuş raflarında
Okunmamış bir kitap
Korkarım
Unutulmaktan değil
Yaşanmamışlıktan yok olacak
Ellerim ellerine hasret kalacak

Penceremde ışıktan bir duvar
Yakarken gözbebeklerimi
Aynalara takılı kalırım
Seni yaşarken sensizliğimde
Geri kalan her şeyi
Arkamda bırakırım

Dudaklarımda mühürlü kalan
Hep o şarkı
Söylerken sen olurum
Dinlerken ben
Bizi biz yapan her şeyi anlatır
İçimde kabuk bağlayan
Yaralar gün yüzüne çıkar
Gül gül olur dökülürüm
Gül senin elindedir, dikenleri kanar
Ben diken olur batırım gözlerine
Ben diken olurum yüreğine
Özlemekten
Hasretin delik deşik ettiği
İki yaralı beden
Ben yağmura hasretim sen gelmeden

Bu gün 26 Aralık
Sonsuz buluşmaların gecesi
Yürekerin kavuştuğu an
Ne varsa sensin bende de
Yıllardan geriye kalan
Dilimde bitmemiş dua
Ellerim yakarıшта
Omuzlarımda sevdanın yükü
Küçüldükçe büyümekteyim

Nereye kaçarsam nafile
Her adımında bütün benliğimle
Şana yönelmekteyim
İşte bu gün
Belki de son kez rüyana girdim
İçimden ırmaklar taşı
Ben sustum
Gözlerim anlatsın istedim
Yaşadığım isyanı
Sensizliğimde vurulduğum zincirleri
Kendimi hapsettiğim geceleri
Ne varsa siyaha çalan
Anlatsın

Çaylaktı adım
Bundan ibaret
Düştü yanaklarımdan ellerime
İki damla demet
Ellerim titremekten yorgun
Ellerim yokluğunda nasır tutan
Bekledim
Senden bir ses, bir nefes
Aşgınınım işte
İster kov, ister sarıl
İster umarsızca yüzüme haykır
Ne dönmek var sözümde
Ne ölmek var yolunda
Senden beklediğim iki kelime
Yüreğinde hapsolmadıysa eğer
Söyle...

Ne cesaret bekler
Ne ölüm
Ne de aşk kapıda
Benim kadar
İşte,
Her şeyi bıraktım ellerine
Döktüm yüreğimdekileri
Benden geriye bir umut kaldı
Onu da erittim gözlerinde
O an
"Seni Seviyorum" dediğinde
Bizi bizde var eden
İşte o, İki kelime..

Hasan Yavuz

Kelepçeli Yürekler

Nereden geldim, kimse bilemez nereliyim
İstenmeyen karanlıklar ülkesindenim
Apansız bir anda çıkarım karşına
Ürkek, korkmuş kalbine giriveririm
Geçti yine bir gün daha batıyor
Tutsak yüreğimin içinde duyumsuyorum
Seni hissediyorum yanımdaymışçasına
Yine umut ediyorum, saf ve hesapsızca
Göz yaşlarıyla yıkandı yasak aşklar
Eridi içten içe tutuklu bedenler
Takvimleri ekledi, günlere gün katan yapraklar
Rüyalarda özgür ama,
gerçekte
"Kelepçeli Yürekler"

Hasan Yavuz

Melek

O gece
Bütün çiğ tanecikleri
Toprağa düştüğünde
Yıkanmış olmalı ruhum
Senin sessizliğinde
Bir melek gibi
Saf ve temiz gelmeliyim sana
Karanlıklar içinde ansızın beliren
Bir ışık süzmesi gibi
İrkitmeli seni benliğim
Gözlerini kapattığında bile
Görmelisin yaydığım ışığı
Usulca yaklaşmalıyım yanına
Çekincesiz tutmalıyım elini
Sen gözlerini açmaya korkmalısın
Beni hayal ediyor gibi
Ben öpmeliyim göz kapaklarından
Hissetmelisin ürkek tenimi
İşte o zaman anlayacaksın
Benim sana geldiğimi..

Hasan Yavuz

Oyuncu

Ne gözümde tek bir göz izi
Ne ellerimde hüznün var
Sensizliğe hiç ihanet etmedim ki
Seviyorum seni dünyalar kadar
Yazılan en güzel aşk piyesi bu
Baştan sona sahnede hep biz varız
Ayakta alkışlıyor seyirci bizi
Yüregini ortaya koyan kahramanlarız
Yer uçurum, gökyüzü karanlığa mahkum
Dünya üstümüze yıkılsa da her gece
Bir mucize yaşanacak gelişimle
Sarılacağım boynuna inan delice
Ellerimle yıldızları topladım sana
Yapraklardan başına taç yaptım
Canımsın diye sarılınca
Dudaklarına binlerce öpücük bırakacağım...

Hasan Yavuz

Özgürlük Çiçekleri

Zamanın kuytusunda yıllarca saklanmış
Saklandıkça kıymetlenen şarap tadında kalmış
Eski defterlerde unutilan iki satır yazıysa mazi
Geçici bir heves gibi anlık yaşanmış
Tarifsiz sancılarla kurulmuş bir yaşam
Hasretin zincirleri eklenmiş her yanına
Parça parça hayatlardan bir dünya kurmaksa bunun bedeli
Her bütün sana olan aşkımın eseri
Hayaller ipekli kozasında saklanmış bekler
Senin dudaklarında gizli en sihirli sözler
Bırakma ellerimi kayıp giderim boşluğunda
Mucize iki kişilik yaşanan bir bedel
Her mevsim gün dönümlerinde
Bekliyorum seni o kelebeğin kozasında
Kanatlanmak için gözlerinden
Bahar gözlüm, sevdiceğim
Ellerinde özgürlük çiçekleriyle bana gel..

Hasan Yavuz

Özlemek

Bir parça özlem
Gelincik tarlasının kırmızısında
Yanarken yüreklerden taşan
Yakarken taş kesilen damarlarda
Canımı acıtan...
Her tekrarlanışta,
Batan binlerce cam kırıkları
Kabukları kopan yaralar gibi kanayan
İnceden inceye tekrarlanan
Bir iç sızısı..
Doğarken emanet aldığımız hediye
Boğazımızda düğümlenen bir acı
Sanki gülden emanet dikenleri
Kırmızıya ad olmuş gibi
Yutkundukça batar
Uzarlarda unutulmuş bir türküdür
Söylendikçe hoş bir esinti gelir
Gözyaşlarında çoğalır kıvılcımlar
Külünden doğan anka gibi
Ölmeyen karanlıklara gebedir
Her gün sancılı başlar hayat
Hatırlandıkça sevgili uzaklardan
Şabır, ipliğe dizilen bir inci ise
Özlemek boynumda kalın bir ilmek
Nefes almak yeter diyorlar
Nasıl olur sensiz yaşayabilmek.

Hasan Yavuz

Papatya

Yağmuru sever misin sen
Geçebilir misin
Gökkuşağının içinden
Yada tutabilir misin ışığı
Yakalayabilir misin güneşi
Sessiz ve karanlık gecelerde
Sana göz kırpan yıldızı
Sarabilir misin.
Beton bahçede,
Duvarla zeminin kesiştiği yerde
Bir papatya büyümüş kendi kendine
Şanırım rüzgarın hediyesi sana
İncitmeden kokusunu içine
Çekebilir misin...

Hasan Yavuz

Pervane

Duvarlar aynı duvar
Beton aynı beton
Hapishane de ağlıyorum
Gözlerimde kumdan çapaklar
Yaş pınarlarımın kurumuş
Kapaklarını kırıpştırarak
Masmavi bakıyorum
Koşmak, gelmek istiyorum
Sana çıkan yollardan
Sarılıp koklamak istiyorum
Bakışların ışığını saçıyor
Gözlerim kamaşıyor, aydınlığından
Aşkından divaneyim.
Dedim ya
Sana Pervaneyim..!

Hasan Yavuz

Sekizinci Renk

Bütün tükenişlerin ardından
Ruhuma dolan sabah rüzgarım
Sessiz ılık ve derinden
Her an seni
Her an, her kalp atışında
Yaşam belirtim, nefes alışımda
Bütün benliğimle yaşarım
Ellerimde jandarma kelepçesinin izi
Gözlerimde hasretimin nemi
Gönlümde sevdanın kor ateşiyle
Sana gelirim her sabah güneşinde
Bahar tomurcuğunda açarım yüreğimi
Kelebeğin kanadında renktir gözlerim
Toprak nasıl beklerse suyu, güneşi
Sana kavuşmak için özgürlüğümü beklerim
Senin bir tek gülüşünde
Dirilir bedenim
Sensiz bir hayat nedir bilmem
Hiç düşünmedim
Ayrılıklar kavuşmalara gebe
Aşk ise bütün ayrılıkların bedeli
Seni anlatır bütün sevgi sözcükleri
Prencesim, aşkım, her şeyim
Gün gelir elbet
Sen kollarını açmaya hazırlanırken
Ben ansızın çıkar gelirim
Bekle beni gökkuşağının altında
Bütün renkler tükendiğinde
Sekizinci rengi ben getireceğim..

Hasan Yavuz

Seni Seviyorum

Tomurcuk bir gülün kokusunda
Yaşam denilen şarabın her tortusunda
Yosunlara bulanmış taş parçasında
Adın yazılıydı, hep sen vardın.
Tebessüme susamış dudaklara hasrettim
Sensizdim
Bastığım her zemin taşında
Beton bahçemin her karışında
Acılara bulanmıştı bedenim
Sensizdim
Yeniktim hayata
Gönüllü boyun eğmiştim yokluğa
Adem' den bu yana
Yasaktı her şey bana
Çınar ağacı gibiydim
Senden uzaklaştıkça
Köksüz kalmaktan korktum
Mevsimleri dost tuttum kendime
Sırdaşım oldu sessizce geçen zaman
Hayallerimde büyüttüm
Uykularımda sevdim seni
Renklere karıştı benliğim
Seninle gökkuşağı gibiydim

Çünkü
Şensin beni bu hale getiren sevdiğim
Şimdi
Korkularımı koyup bir kenara
Sana döndüm yüzümü
Günebakanlar gibiyim artık
Mağrur ve gururlu
Gecelere inat
Yalnızlığı büyütmeden hücremde
Güneşe hasretim
Bu sefer yürekten
Gülümse diyorum kendime
Ve,
Acıları besleyen kaderime
Çünkü
Şensin varlığıma en büyük hediyem
Biliyorum
Sözümüz bir ömre bedel
Binlerce kez seni diliyorum
Seni seviyorum, ah! SENİ SEVİYORUM...

Hasan Yavuz

Sensin

Masmavi bir deniz
Gözlerimden almış rengini
Derinlere saklanan
Acılardan arta kalan
Ve,
Her sivrulmadan
Büyük bir aşk çıkaran

Adına sen dediğim
Uğruna can verdiğim
Yıllarca cezasını çektiğim
Sensin biliyorum
Sensin
Ruhumu tamamlayan
Deli gibi sevdiğim..

Hasan Yavuz

Sürgün

Yağmurlu bir sabah İstanbul'da
Yağmurlu gözlerim
Ve havada bir martı boz bulanık
Yağmur altında
Tanıdık gardiyanın gözleri ıslak
Sendemi diyor
Bende diyorum
Ve yapayalnız
Ve başı dik bir erkek olmanın gururu
Bir kelepçe bileklerimde
İsyarla kahroluyor
İsyarla ağlıyorum
Sefil bir gökyüzü dışarıda
Güneşe hasret
Buğulu
Yağmur ve gözyaşlarım
İstanbul' da koca bir göl
Ben bu gölde boğuluyorum
Daha beter
Küçük bir balık gibi
Sırtımda hissedip akışını
Okyanus akıntılarının
Sığınacak bir kuytu arıyorum
Çaresiz
Yanıyorum
Ve belki şu anda
Bileklerinde kelepçenin yara izleri
Perişan bir adam
Arşınıyor sürüldüğü Sinop maltalarını
Dert aynı
İnsanın kaderden çektiği
Haber geldi
Gidiyorum
Belki yarın
Belki öbür gün orda olacağım
Alını açık ama yorgun bir erkeği
Sürgün ediyorlar bu şehirden
Yağmur onun için mi yağıyor
Ben onun için mi ağlıyorum
Bilmiyorum
Tek bildiğim
Geride bıraktıklarımı çok
Seviyorum...

Hasan Yavuz

Yolcu

Sen sen diye diye
Ve ben...
Gideceğim bu şehirden
Bir İstanbul kalacak gözlerimde
Bir de sen içimde
Bu gidiş zor
Ağır geliyor ruhuma
Canımdan can kopuyor sanki

Ellerim kelepçeli, bedenim tutuk
Ve ben, sen sen diye diye
Gideceğim bu şehirden
Belki ağlayacağım
Belki susacağım bu çaresizliğe inat
Vedaları hiç sevmedim ben
Oldum olaşı kaçmışımdır elveda demekten
Oysa yüreğim sıkışıyor şimdi
Kaşlarım çatılıyor, gözlerim kapkaranlık

Ve ben, sen sen diye diye
Gideceğim bu şehirden
Bir İstanbul olacak özlediğim
Bir de sen çok sevdiğim
Bir sarsıntı, bir deprem
Bir alev çığı düşüyor üstüme
Üstüme geliyor bu dört duvar, bu zindan
Bu kelepçe, bu gardiyan
Bu hasret, bu ayrılık
Ölüyorum ben
Herkes yaşadığımı sanıyorken
Dilimde bir İstanbul,
Bir de sen yüreğimde
Ve ben, ve ben...

Hasan Yavuz

Zaferimsin

Yağmurları severim ben
Her yağmur sonrası
Toprağın buram buram kokusunu
Yeryüzüne inen her damlanın sesini
Doğanın susamış bereketini severim
Tıpkı seni sevdiğim gibi
Sende benim kurak kalmış ruhuma
Sevgi yağmurları ile geldin
Ben bahar dilemiştim
Hem baharı, hem yazı getirdin
Yıkandı yüreğimdeki
Mazinin solgun hatıraları
Bir tohum tanesinin
Toprağı yaran yaşam mücadelesi
Hep güneşe hasretinden dolaydır elbet
İşte bende sana hasretmişim yıllardır
Sen öyle inatçı bir tohum attın ki kalbime
Bütün sevgisizliğe inat
Çırpındı yeşermek için
Ve başardı.
Zaferimsin..!

Hasan Yavuz